

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

satte Interesser, og derfor gælder det netop om, at man søger at samle Interesserne der, hvor der er Mulighed for at faa Enighed. Det er fuldkommen ugørligt at gennemføre en Kornlov af den Beskaffenhed, at alle vil sige, at de er fuldt tilfredse, det er der ingen Mennesker, der kan gennemføre, fordi vi har fuldkommen modstridende Interesser. Jeg kunde sagtens staa op her og sige, at jeg vilde gerne have Kornloven ændret, have nogle andre Bestemmelser, men for mig har det været afgørende, at vi fik en Kornlov gennemført, der havde en saa stor Tilslutning som muligt, fordi det er af den allerstørste Betydning, naar man skal gennemføre en Lov, der berører alles Økonomi, at der er saa mange som muligt med til at gennemføre den. Det kan være vanskeligt nok i den Situation, vi staar i, med en saadan Kornmangel, at faa det til at gaa paa bedst mulig Maade, og det sker kun, hvis der er Mulighed for at faa et betydeligt Flertal til at staa bag ved Loven.

Det ærede Medlem spurgte mig dernæst, om det var Meningen, at der skulde oprettes Statslagre. Det kommer an paa, hvad man forstaar ved Statslagre. Meningen er, at man vil benytte de almindelige Købmænd, Møllere o. s. v. til at modtage Kornet og finansiere det, men naturligvis saaledes, at det sker under fuld Kontrol, saa det paa en Maade kan siges at være Statslagre, skønt man dog følger de almindelige Veje. Disse Folk har Lagrene, de har ikke andet at handle med, de er vant til at omsætte Kornet, saa jeg føler mig overbevist om, at det bliver billigst og bedst, naar man benytter disse Folk, og det vil jeg ogsaa trø er det ærede Medlems Mening.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen havde mærkværdigvis for en Gangs Skyld ikke saa forfærdelig mange Indvendinger mod et Forslag, jeg har fremsat, men han havde dog den Indvending, at Kornpriserne efter hans Mening var for lave. Jeg kan næsten sige, at jeg var glad for, at det ærede Medlem vilde sige dette, for jeg føler mig overbevist om, at der er mange Landmænd, overordentlig mange Landmænd, som har sluttet sig til Bondepartiet og L. S., som ikke forstaar, at disse Priser her ikke skulde være høje nok, hvis Interesse er fuldkommen imod at faa højere Priser, saa jeg er egentlig veltilfreds med, at det ærede Medlem her afslører sin egentlige Interesse, som kun er den, at de ude

i Landbruget, der har det bedst — og det er de større Landmænd —, skal have det endnu bedre. Naar jeg er gaaet med til disse høje Priser, er det paa Grund af Omstændighederne, som jeg mener gør det nødvendigt, men at staa op her og sige, at man mener, Priserne skulde være endnu højere, det synes jeg der hører megen Fanatisme til.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen havde den modsatte Opfattelse. Han begyndte med at sige, at Regeringen burde hindre Prisstigningen. For det første vil jeg hertil sige, at Priserne for de fleste Fødevarer bestemmes jo af Udlandet. Det er Eksportpriserne, som gennem Aarene for et Land, der eksporterer saa mange Fødevarer, først og fremmest bestemmer Priserne paa Fødevarer her i Landet. Hertil kommer saa nu Kornets Pris, og det er naturligvis ikke i den Forstand Udlandet, der bestemmer Kornpriserne; men helt uberørt af Udlandets Priser, af de Priser, som vi faar for vore Eksportvarer, er Kornpriserne ikke, for naar Smørprisen stiger, naar Kødpriserne stiger, naar Flæskepriserne stiger, er det indlysende, at man ikke kan blive ved at beholde de samme Kornpriser, og vi maa da se at faa et fornuftigt Forhold mellem disse Priser. Dertil kommer ogsaa, at naar vi ikke har Korn nok og maa benytte de Muligheder, der er for at skaffe noget Korn ind — og vi staar netop i den Situation, at vi har købt et mindre Kvantum sydfra for at supplere vore smaa Rugbeholdninger, og derfor maa vi give en Pris omtrent dobbelt saa høj som den, der her er Tale om —, saa kan man sige sig selv, at helt uberørt er vi ikke af Udlandets Priser paa dette Omraade. Dernæst staar vi i den Situation, at vi mangler $\frac{2}{5}$ af det sædvanlige Kvantum Korn og Foderstoffer til Husdyrbestanden.

Det er derfor en tvingende Nødvendighed, at vi faar ansat Priser, der kan bringe Kornet frem til de Mennesker her i Landet, som skal købe Korn, f. Eks. Vognmænd og andre. Endvidere maa vi, ogsaa som Begrundelse for de høje Kornpriser, regne med, hvad jo ingen vil benægte, at vi desværre faar en meget ringe Høst i Aar, og det gør selvfølgelig, at Landmændene maa have en højere Pris, hvis deres Økonomi skal være den samme, som hvis der var en stor Høst. For mig staar det derfor saaledes, at det er en Nødvendighed, det kan være en sørgelig Nødvendighed, men det er klogt at an-